

3) § 62. Udkastet forudsætter, at vore Loves almindelige Regler om Konkurs ogsaa ville komme til Anvendelse paa Aktieselskaber, og giver kun den, som det synes, naturlige Tilføjelse, at de i Konkursloven Skyldneren paalagte Pligter her paa-hvile den hidtilværende Direktion, samt forbeholder Bestyrelsen eller, hvor ingen saadan findes, Direktionen Ret til paa Selskabets Vegne at fremsætte Begæring om Konkursbehandling. Denne sidste Ordning synes efter Udkastets Opfattelse af Bestyrelsens Virksomhedsomraade naturligere end det norske Udkasts § 75, hvorefter Direktionen alene har saadan Ret. I øvrigt er der kun Grund til at bemærke, at Konkurslovens Bestemmelser om Tvangsakkord med dens Forudsætning om en eller flere fysiske Personer som personlig ansvarlige for Gælden, jfr. navnlig dens §§ 101 og 106, sikkert ville findes uanvendelige paa Aktieselskaber. Det vil for øvrigt ogsaa være et ganske upraktisk Tilfælde, at en Tvangsakkord ønskes opnaaet, idet det frembyder sig som den naturlige Udvej, hvis »Forretningen« søges reddet, at danne et nyt Selskab til Virksomhedens Fortsættelse.

4) §§ 63. fig. Af størst Vigtighed ere Reglerne om Aktieselskabers frivillige Opløsning. Udkastet giver derom et dobbelt Sæt Retsregler, nemlig dels (a) til Betryggelse for Aktiejerne, dels (b) til Sikkerhed for Kreditorerne.

a) Til Varetagelse af Aktieejernes Interesse tjene Reglerne i § 63, 1ste Stykke, jfr. §§ 68—70, hvorefter Beslutning om Opløsning kun kan fattes af Generalforsamlingen og med en vis særlig Stemmeflerhed. Endvidere § 64 om, at Likvidatorerne skulle opgøre Selskabets Status ved Likvidationens Begyndelse og derefter — hvad det norske Udkast ikke paabyder — ved Udløbet af hvert Forretningsaar, samt at de, hvis Likvidationen ikke er afsluttet inden et Aar, skulle ledsage hver følgende Statusopgørelse med en skriftlig Beretning om Grundene dertil, og endelig § 67 om Likvidatorernes Pligt til at aflægge Beretning for en afsluttende Generalforsamling. Enkelte fremmede Love, saaledes den tyske (§ 299, 2det Stykke, jfr. § 260), fordrer Indkaldelse af aarlig Generalforsamling under Likvidationen. Under Hensyn til Udkastets nysnævnte Regel i § 64 samt Reglen i § 53, 2det Stykke, om Retten for en vis Minoritet af Aktieejere til at indkalde ekstraordinære Generalforsamlinger har man anset det for overflødigt at paabyde dette. I denne Forbindelse maa endelig nævnes den Adgang, som § 65 indrømmer til at indkalde Kreditorerne ved præklusivt Proklama med 6 Maaneders Varsel.

b) Til Kreditorernes Sikkerhed tjene først Reglerne i § 65 om, at de gennem de offentlige Tidender skulle opfordres til at anmelde deres Krav, samt at Selskaber, der have drevet Forsikringsvirksomhed, ikke ved noget Proklama med præklusiv Virkning kunne indkalde de hos Selskabet tegnede Forsikringer. Paa dette sidste Punkt indeholder det norske Udkast den Bestemmelse, at Selskaber, der have drevet Forsikringsforretninger, overhovedet ikke kunne erholde Bevilling til at indkalde Selskabets Kreditorer med præklusivt Proklama. Der ses imidlertid ingen Grund til at nægte Selskaber, der ved Siden af en anden Hovedvirksomhed have drevet Forsikringsvirksomhed, Adgang til ved præklusivt Proklama at indkalde de fra disse andre Virksomheder stammende Kreditorer. Tilfældet er ingenlunde upraktisk; saaledes drive f. Eks. større Rederier ofte en begrænset Forsikringsvirksomhed, ligesom man har Eksempler paa, at Banker tegne Kautionsforsikringer eller Børneforsørgelser. Herhen høre endvidere Bestemmelserne i § 66, 2det Stykke, om at Selskabets Forpligtelser skulle være berigtigede paa den i Paragrafens 1ste Stykke nærmere angivne Maade, forinden det mulige Overskud maa fordeles mellem Aktiejerne, i § 67 om Likvidatorernes Pligt.